

Secția a II-a mecanică — Uzinele „Semănătoarea”. Doi oameni — strungarul Nicolae Tatu și maestrul Vasile Grinda — sînt preocupaji de același lucru: calitatea pinioanelor.

Foto: I. CUCU

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIX, seria II nr. 4320

6 PAGINI — 30 BANI

Vineri 5 aprilie 1963

In numărul de azi:

In pag. a II-a

- Poezii de la cititori.
- Un valoros studiu al bazelor eticii marxiste — Note de lector.
- Cronică dramatică — „La ora „H” și-un sferic... concert”.
- Orașul fără noapte — cîntec.

In pag. a III-a

- Din indemnul conștiinței socialiste — Scrisori sosite în cadrul cursului nostru.

In pag. a IV-a

- In discuția adunării generale U.T.M. — MUNCA ȘI EDUCAȚIA TINERILOR COLECTIVIȘTI.
- Ducînd cuvîntul științei și culturii în mase.

„JURNALUL AGRICOL”

De pe scena căminului cultural din comuna Plopana, raionul Bacău, prezentator s-a adresat celor peste 400 de spectatori:

— Tovarăș, azi vom „răsfoi” împreună paginile unui jurnal. Un jurnal plin cu noutăți din satul și din gospodăria noastră colectivă...

Ca un prim răspuns la șirul de întrebări, ogîndine în suete de priviri îndreptate spre scenă, cortina se dă la o parte și lasă să se vadă o hartă. O hartă mare, desenată așa încît să se vadă de departe ce reprezintă.

— Păi, asta-i terenul gospodăriei noastre, spune cineva, apoi în sală se așterne făcerea. De hartă se apropie brigadierul de cîmp, Constantin Paic. Brigadierul începe să vorbească despre sarcinile „la zi” ale gospodăriei colective.

„Munca la răsădnie, continuă — spunea el. Bate la ușă însăși mințatul, lată, ne-a venit și brigada de tractoare. Au fost reparatizate toate plugurile și ateleajele. A mai rămas de curățat gnoitul pe cîmp pe tarlațele de aici — arată brigadierul. Mai stau încă ateleaje nefolosite și doar trebuie să grabim lucrarea asta pînă nu ne ajung din urmă alte treburi. Trebuie să începem pichetatul și săpăturile pentru plantarea celor 10 ha de livadă. Iată, aici, pe porțiunea aceasta. Timpul permite, ne-am sfătuit și cu tovarășul inginer agronom. O să începem cît de curînd plantatul pușilor de cireși, meri și peri pe care îi avem în plan...”

— Avînd rostul de a informa pe colectivități despre muncile din săptămîna următoare, prima „pagină” a jurnalului a rînit tot timpul atenția încordată. Colectiviștii știu acum ce au de făcut, ce treburi îi așteaptă pe a doua zi. Acum prezentatorul întoarce o nouă „filă” de jurnal.

Tovarășul Constantin Mindru, ne na vorbe despre munca în sectorul zootehnic. Și Constantin Mindru a vorbit despre sarcinile „la zi” în ramura creșterii animalelor: ce schimbări de primăvară intervin în programul îngrijitorilor

dier Paic, că o să avem de lucru la plantatul celor 10 ha de livezi. Am vrea să știm cu ce să începem și de ce trebuie să fim atenți la efectuarea acestui lucru? — a întorsat unul din cei doi tineri care jurașer loc alături de lector. Întrebarea nu era lipsită de șemei. Perspectivele de dezvoltare ale G.A.C. din Plopana sînt tocmai în ramura pomivitică. Acum gospodăria are

doi ani de la înființare gospodăria nu a aplicat încă acest sistem de retribuție. (Pentru ca răspunsul să fie înțeles de toată lumea, se folosește un grafic comparativ alcătuit din timp. Datele de pe grafic pot fi citite din orice punct al sălii). Vasăzică două brigăzi de cîmp au obținut recolte diferite după cum au muncit, precum și după felul cum au respectat regulile agrotehnice. Colectiviștii din brigada care a realizat recolte cele planificate obțin și ei venituri sporite. Să socotim: dacă sporul de recolte e alt cît scrie aici, înseamnă că...

In sală se încing discuții. — Adevărat, dacă te străduiești pentru gospodărie, înseamnă că duci și tu acasă produse mai multe, trag ei concluzia.

Gavril Paveliuc a înțeles ce este retribuția suplimentară și odată cu el au înțeles toți cei 400 de colectivități. Din nou se așterne liniștea. Altă „pagină” vine la rînd. De data aceasta este un scurt program muzical.

CONSTANTIN NANCU
correspondentul „Scînteii tineretului” pentru regiunea Bacău

(Continuare în pag. a V-a)

O VALOROASĂ ACȚIUNE CULTURALĂ ÎN SPRIJINUL PRODUCȚIEI

de animale, cum trebuie pregătite vitele pentru perioadă de pășunat — iată întrebări careza brigadierul zootehnic Constantin Mindru. Le-a dat răspunsuri amănunțite. După aceea pe scenă a venit uemista Elena Bădescu, solistă a căminului cultural.

Cîntecul ei a fost dedicat colectivității frunțoși: „Trage hora în bădătură / Și mai zii o strigătură / Că frunțoși avem destul / Doar pe nume să le spun!”

A venit din nou prezentatorul. — S-au încheiat cursurile la cercurile de învățămînt agrotehnic — a spus el. Cîțiva dintre cursanți ne-au cerut să recapitulăm unele probleme. Ce ziceți, să le îndeplinim dorința?

— Pe scenă au urcat doi tineri și un lector, da le un cerc agrotehnic din Plopana. — Spunea tovarășul brigadier Paic, că o să avem de lucru la plantatul celor 10 ha de livezi. Am vrea să știm cu ce să începem și de ce trebuie să fim atenți la efectuarea acestui lucru? — a întorsat unul din cei doi tineri care jurașer loc alături de lector. Întrebarea nu era lipsită de șemei. Perspectivele de dezvoltare ale G.A.C. din Plopana sînt tocmai în ramura pomivitică. Acum gospodăria are

doar vreo 18 hectare. Dealul „Vie” poate fi înțeles în întregime plantat cu pomi fructiferi. Aceasta este sarcina imediată a gospodăriei. Și lectorul a început să explice în amănunțime felul lucrărilor din livezi, cînd trebuie făcute și cum. Au fost puse și alte întrebări. „Recapitulările” s-au dovedit deosebit de utile; colectivității au ascultat cu atenție dialogul de pe scenă, care le-a adăncit și mai mult cunoștințele căpătate în iarnă la cursuri.

Prezentatorul a apărut pe scenă după aceea cu o hirtie pe care erau scrise niște întrebări.

— Sînt întrebări puse de colectivități — a explicat el. Colectivistul Gavril Paveliuc întreabă ce e retribuția suplimentară. Răspunsul îl interesează în egală măsură pe toți cei din sală, mai ales că în cei

doi ani de la înființare gospodăria nu a aplicat încă acest sistem de retribuție. (Pentru ca răspunsul să fie înțeles de toată lumea, se folosește un grafic comparativ alcătuit din timp. Datele de pe grafic pot fi citite din orice punct al sălii). Vasăzică două brigăzi de cîmp au obținut recolte diferite după cum au muncit, precum și după felul cum au respectat regulile agrotehnice. Colectiviștii din brigada care a realizat recolte cele planificate obțin și ei venituri sporite. Să socotim: dacă sporul de recolte e alt cît scrie aici, înseamnă că...

In sală se încing discuții. — Adevărat, dacă te străduiești pentru gospodărie, înseamnă că duci și tu acasă produse mai multe, trag ei concluzia.

Gavril Paveliuc a înțeles ce este retribuția suplimentară și odată cu el au înțeles toți cei 400 de colectivități. Din nou se așterne liniștea. Altă „pagină” vine la rînd. De data aceasta este un scurt program muzical.

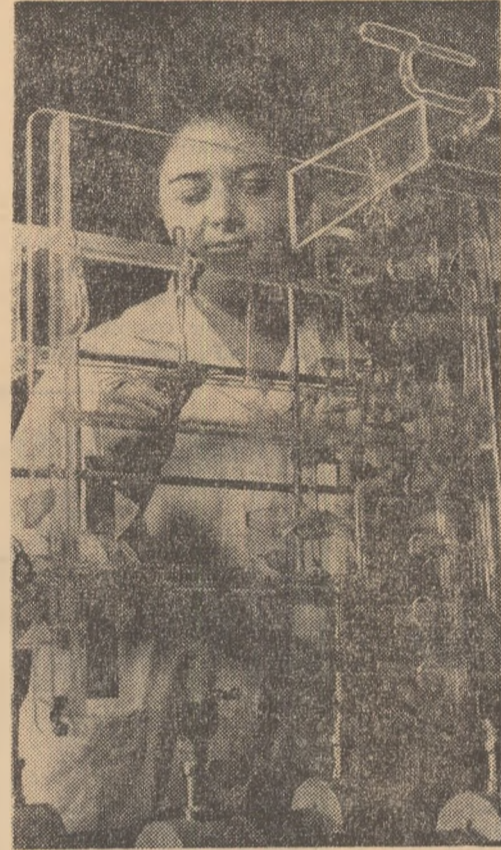
CONSTANTIN NANCU
correspondentul „Scînteii tineretului” pentru regiunea Bacău

(Continuare în pag. a V-a)

Plantează cartofi timpurii

Gospodăriile agricole colective din raioanele Oradea, Marghita, Salonta și Criș au început zilele acestea plantarea cartofilor timpurii. Gospodăriile folosesc cartofi de sămînță din soiuri productive, care au dat anul trecut producții de 7.000—8.000 kg la hectar. La gospodăriile agricole colective din Valea lui Mihai, Reșighea și alte se amenajează loturi pentru producerea de cartofi de sămînță din soiuri valoroase. Cele peste 2.000 de hectare destinate în regiune cartofilor au fost arate adînc și fertilizate din toamnă.

(Agerpres)

Cît de complexă este munca într-un insulit de cercetări, cite cunoștințe trebuie cercetătorului! Iată de ce învățătura, studiul sînt sarcini nedespărțite de activitatea științifică propriu-zisă. Tînăra Nicoleta Marșan, fizician la Institutul de fizică atomică — secția Cluj, pe care o vedeți în fotografie, este unul dintre cei care se pregătesc cu pasiune, cu perseverență.

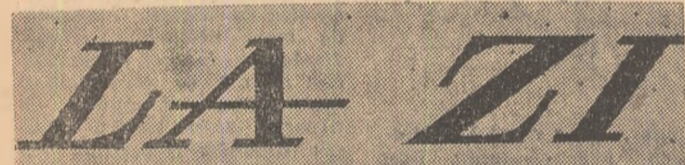
SUCCESE ALE SIDERURGIȘTILOR HUNEDORENI

Colectivul de muncă al Combinatului siderurgic de la Hunedoara a înscris de curînd noi succese în activitatea sa de îmbunătățire a metodelor de muncă și a proceselor tehnologice.

Siderurgiștii de la oțelăria Siemens-Martin nr. 1, de pildă, au reușit în cursul primelor luni ale acestui an să sporească apreciazabil cantitatea de oțel prin creșterea cu circa 70 la sută a greutatei medii a șurțelor.

Tot la Combinatul siderurgic de la Hunedoara a început nu de mult să se aplice o nouă metodă de curățire a metalului laminat. Această operație, care se execută pînă acum numai prin procedeu pistolării, a fost parțial înlocuită cu altă bazată pe principiul flămării. Avantajele noii metode sînt multiple: curățirea mai bună a suprafeței laminatelor, ridicarea de 3—3,5 ori a productivității muncii, ușurarea efortului fizic al muncitorilor.

(Agerpres)

Comunicatul Ministerului Învățămîntului

Ministerul Învățămîntului comunică următoarele: cursurile trimestriului III la școlile de cultură generală, pedagogice de artă, profesionale și tehnice încep în ziua de 8 aprilie 1963.

Folosirea izotopilor radioactivi în industrie

În Uzinele constructoare de mașini din Brașov se extinde utilizarea izotopilor radioactivi, înlocușii la operațiile de control. La Uzinele „Tractorul”, de exemplu, un colectiv de ingineri și tehnicieni, în colaborare cu specialiștii Institutului de fizică atomică, au stabilit recent un procedeu pentru determinarea nivelului de încălzire a cuburilor cu ajutorul izotopilor. În felul acesta se poate semnaliza momentul cînd cubul este

încălzit la nivelul dorit, sau cînd încălzirea trebuie completată. Cercetătorii de la Uzinele „Steagul Roșu” au studiat, cu ajutorul izotopilor radioactivi, problema defectelor de turnare la reșele din ionă și din oțel. Defectele de turnare pot fi astfel descoperite la timp. Tot cu ajutorul izotopilor se controlează calitatea sudurii plăcuțelor din metal dur pe cutiele de strîng

(Agerpres)

Fier vechi, oțelăriilor

Numeroși oameni de colectare a fierului vechi necesar oțelăriilor. În primele derle industriale și unitățile agricole socialiste, din regiunea Ploiești, și Reșița mai mult de 31.700 tone fier

vechi. Cele mai mari cantități au fost colectate în întreprinderile industriale și unitățile agricole socialiste din raioanele Ploiești, Cîmpina, Tîrgoviște și Buzău.

(Agerpres)

Stație mecanizată pentru prelucrarea datelor statistice

La Direcția regională de statistică Suceava a fost dată în folosință o stație mecanizată pentru prelucrarea datelor. Noua stație se compune din 7 mașini electronice care execută cele patru operațiuni matematice pe bază de fișe perforate. Cu ajutorul acestor mașini se efectuează lucrări de recensămînt, bugete, demografie

etc care necesită un mare volum de muncă. Stația mecanizată ajută la executarea și prelucrarea datelor statistice într-un timp foarte scurt, iar economiștii care înainte trebuiau să execute aceste operațiuni, vor avea mai mult timp să facă lucrări de sinteză.

(Agerpres)

Noi unități poștale

În comunele Durnești, Bivolăria și Pălinoasa, din regiunea Suceava, au luat ființă noi unități poștale pentru deservirea populației. De asemenea, la Crucea și Mișălăuți au fost deschise oficii P.T.T.R. cu centrale telefonice proprii. În prezent, din toate comunele regiunii se pot efectua convorbiri telefonice cu orice localitate din țară. Pentru grăbirea transportului presei și corespondenței, pe mai multe drumuri raionale sînt folosite microbuze sau autobuze.

În următoarele luni vor lua ființă noi unități poștale, numărul agențiilor și oficiilor P.T.T.R. sătești ajungînd astfel la 235.

(Agerpres)

SA DISCUTAM DESPRE TINERETE, EDUCATIE, RĂSPUNDERI

La prima lectură, scrierile lui Petru din Timișoara, (respect d r i n l a lui să nu-i dezvăluie numele de familie) îndușoază.

Nu mai este atît de tînăr; are 36 de ani, L-a părăsit soția după disprezece ani de căsnicie, luînd cu ea și fetița de opt ani. De durere, Petru a început să bea („sînt aproape zilnic beat” — scrie el textual), se poartă neîngrijit, nu mai are poartă de lucru, lumează pînă la 100 de țigări pe zi, nu mîncîncă, a slăbit, s-a gîndit și la sinucidere, dar n-a avut curaj („sînt un cadavru viu” — spunea el). O situație, într-adevăr, deplorabilă.

Citind, însă, încă o dată și încă o dată scrisoarea, încercînd să refac, din datele oferite, momentele mai importante ale dramei, mi-am dat seama că îndușoarea n-are ce căuta aici. Compasiunea însemnează și înțelegere; te împinge să îi de parlea celui compătimit.

Povestea lui Petru și a Floricăi a început obișnuit, adică frumos. S-au cunoscut în 1947 (Petru își amintește și ziua: 20

decembrie). Apoi el a plecat militar. După ce se întoarce din armată, se căsătorește. Deci, Florică l-a așteptat. Petru trece ușor peste acest amănunt care poate nu i se pare important. El însă îl subliniază, că să ne ajute să înțelegem mai bine cele ce au urmat. Pe-

să-și dea seama că este singurul vinovat). — Florică n-a plecat întrucît ar fi o femeie usuratică și ar fi dat de o altă dragoste. O femeie care, la o vîrstă foarte tînă, așteaptă trei ani și se mărită cu un bărbat care nu-i oferă alt confort decît minimal ori absurd în cazul dăi. Mai este și umilior pentru amîndoi. Să zicem că se poate înțimpla oricui. Petru însă n-a făcut nimic să înăbușe acest sentiment nedemn, ci a dat triu liber celor mai probabile porniri. El scrie într-un stil destul de elegant despre asta...

nu exprimă nici pe sferit înjurături, sarcințele care sînt detestabile o soție să-și părăsească soțul pe care l-a iubit, și mai este și un copil la mijloc. Și să ne gîndim că nici nu mai este la prima tinerete. O hotărîre atît de gravă nu se ia ușor. Petru scrie: „mă muștră con-

cititori, pe mame și soții) să-l ajute să-și refacă familia, căminul. Dorința lui nu poate fi trecută cu vederea. Nu mă îndoiesc de cinstea lui Petru în această privință. El s-a lovit zdravăn cu capul de pragul de sus și s-a trezit intruciva. El dorește sincer să se îndrepte, nu încapă nici o îndoială. Într-adevăr, este îngrijorat de viitorul copilului său. Totuși, încă se gîndește mai mult la sine. Scrie: „nu doresc să mă iubescă”, ci doar să-i dea posibilitatea să-și îndrepte greșelile. Adică, el, care din gelozie s-a comportat ca un neom, acum e de acord să i se întoarcă soția, chiar dacă nu-l mai iubeste. Cum poș să propui unei femei, oricînd ar fi ea, un lucru atît de umilior? Și mai ales unul femei care te-a iubit? Mai întîiu o umiltești cu gelozia, o mai și bați din cînd în cînd, o chinulești cu bănușile neîntemeiate, și-acum, cînd îți-ai dat seama cît rău ai făcut, cît rău îți-ai făcut fic, în-

REMUS LUCA

(Continuare în pag. a 4-a)

Respectă demnitatea omului iubit

ce-i dă o cameră mobilată, nu poate fi usuratic. Numai dragostea poate determina pe o tînă femeie să ia pieptis problemele ce le pune o căsnicie pornită de la nimic altceva decît „doar de la citeva schimburi”. Petru n-a înțeles acest lucru atît de evident. El n-a respectat dragostea femeii sale. Dimpotrivă, în sufletul lui a încolțit gelozia. Un sentiment absurd, bineînțeles, și de două

„am făcut multe șicane soției mele, care a ajuns la disperare, și a plecat”. Ceva mai jos ne lămurim, dar tot printr-un eufemism: „am brutalizat-o”. Des: e sulerînțiu lui scrie pe șleau, repetîndu-le de citeva ori, turnîndu-și toată cenusa lumii în cap, căndu-se, vîlcîrîndu-se. N-are însă curajul să spună deschis. „Am bătut-o, am injurat-o, am chinut-o”... Șicane e un cuvînt elegant, dar

știința pe care nu am avut-o atunci”. După cum scrie însă, după cîtă prudență pune în stilul său cînd e vorba de vina lui, am impresia că nici acum nu-i limpede în conștiința lui cît de mult și-a umilit soția. Această impresie mi-o întărește un amănunt care poate lui Petru i se pare cu totul lipsit de importanță. În scrisoarea rongă redacția (și prin redacție, pe

știința pe care nu am avut-o atunci”. După cum scrie însă, după cîtă prudență pune în stilul său cînd e vorba de vina lui, am impresia că nici acum nu-i limpede în conștiința lui cît de mult și-a umilit soția. Această impresie mi-o întărește un amănunt care poate lui Petru i se pare cu totul lipsit de importanță. În scrisoarea rongă redacția (și prin redacție, pe

știința pe care nu am avut-o atunci”. După cum scrie însă, după cîtă prudență pune în stilul său cînd e vorba de vina lui, am impresia că nici acum nu-i limpede în conștiința lui cît de mult și-a umilit soția. Această impresie mi-o întărește un amănunt care poate lui Petru i se pare cu totul lipsit de importanță. În scrisoarea rongă redacția (și prin redacție, pe

PROCEDEELE MODERNE SPORESC PRODUCTIVITATEA MUNCII MINERILOR

na din cele mai importante sarcini actuale care stau în fața noastră, a tuturor minerilor, este continua sporire a productivității muncii. De la minerul de-abia ieșit de pe băncile școlii de calificare și pînă la inginer, fiecare membru al colectivului nostru este preocupat de descoperirea rezervelor care conduc la o mai bună organizare a locurilor de producție, la creșterea randamentului mașinilor și utilajelor din dotare la introducerea pe scară largă a tehnicii noi, avansate.

Mîna noastră, Dilja, se află în faza de deschidere. Deci, cu atît mai mult se pune problema sporirii productivității muncii, deoarece de creșterea vitezei de înaintare în puțurile la care se lucrează în prezent, depinde în mare măsură darea în producție mai devreme a unei exploatare miniere noi. Lucrările de săpare a puțului principal de la această mină — care au început în urmă cu un an — s-au făcut după metode clasice. În felul acesta se obține o productivitate a muncii destul de slabă și se înregistrează un consum mare de lemn de mină. De abia înaintăm într-o lună cite 15—18 metri și consumăm cite 13—14 metri cubi de lemn pe metrul linear de puț săpat. În adunările generale ale organizației de partid, în ședințele de producție sindicale, minerii, inginerii au făcut propuneri numeroase.

Inginerul Ion Popescu a propus să se introducă cofrajul mobil. Propunerea a fost studiată temeinic și acceptată. Sub îndrumarea inginerului Popescu, proiectanții au realizat proiectul. La Uzinele de reparat utilaj minier din Petroșeni, acesta a prins viață. Cofrajul mobil a fost confecționat. El constă dintr-o construcție metalică adecvată la diametrul puțului, care se lansează cu ajutorul a două troli pe porțiunea de 2,20 metri, pe măsură ce frontul de lucru înaintază. Sistemul este rabatabil, creează posibilitatea ca, după betonarea pereții care au sprijinit betonul să fie desțelăți, iar construcția să poată fi lansată mai departe, pentru următorul tronson.

Prin noua metodă se exclude complet consumul de lemn de mină, iar productivitatea muncii poate să crească cu 60—70 la sută față de cea realizată prin săparea puțului după vechile metode.

Intr-adevăr, aceste cifre ne ademenesc în dorința noastră de a depăși vechile limite de înaintare în puțuri. Deocădată însă, ne era greu să ne obișnuim cu mînuirea cofrajului mobil, iar rezultatele înregistrate în primele luni nu ne satisfăceau, deși se îmbunătățiseră mult. Tîndeam să ajungem la cel puțin 20—30 metri. Aplicarea unui nou procedeu ridică întodeauna probleme. În brigada noastră, de exemplu, jumătate din tineri erau necalificați. Pe aceștia, cu ajutorul organizației U.T.M., i-am înscris și mobilizat la școala de calificare, iar pentru restul, conducerea exploatarei a deschis cursuri de ridicare a calificării. S-a creat deci o bază pentru aplicarea cu mai multă ușurință a noului. Pentru mai buna organizare a muncii, pentru folosirea rațională a spațiului productiv, s-a stabilit să se organizeze brigăzi pe patru schimburi, S-a evitat astfel înghesuiala oamenilor, utilajele sînt acum mai ușor mînuite, folosite mai din plin. Cu aceiași prilej s-a propus ca la capătul conductei de aer comprimat să se fixeze o rozetă cu 10 ventile care să permită cuplarea simultană a unui număr de 10 mașini de perforat și să se introducă două graifare cu acționare pneumatică. Nu peste multă vreme propunerile au devenit realitate.

Aplicarea unui număr mare de propuneri, îmbunătățirea pregătirii profesionale au avut efect în munca noastră. Am ajuns să săpăm și să betonăm peste 30 de metri pe lună. Asta înseamnă că activitatea noastră a devenit mai bună. Înaintînd cite 34 de metri liniari în puț, înseamnă că productivitatea muncii noastre a crescut, prin aplicarea cofrajului mobil, cu peste 50 la sută, față de perioada cînd se lucra cu metodele clasice.

Pe de altă parte, prin înlăturarea lemnului de mină din lucrări, noi am realizat economii în viațarea de sute de mii de lei. Tocmai de aceea este deosebit de necesar ca la săparea tuturor puțurilor care au început și care vor începe de acum înainte să se extindă folosirea cofrajului mobil. În acest fel, ar spori mult productivitatea muncii, s-ar reduce substanțial prețul de cost.

BARTHA DIONISIE
șef de brigadă
la mina Dilja-Petroșeni

Un valoros studiu al bazelor eticii marxiste

Vn rindul tineretului (ării noastre, ca și al tuturor oamenilor muncii, crește neîncreștat interesul pentru problemele eticii comuniste. Numărul mare de conferințe, simpozioane și dezbateri pe teme de etică, apariția pentru prima dată în cadrul învățământului politic U.T.M. a cursurilor „Trăsăturile moralei socialiste în rindurile tinerei generații”, frecvența mare a acestei problematici în cadrul activităților politico-educative din școli și facultăți — dovedesc din din această lăză preocuparea. Traducerea în limba română a lucrării cunoscutului cercetător sovietic A. F. Șişkin „Bazele eticii marxiste” reprezintă un prețios ajutor în acest sens.

Cartea prezintă în mod sintetic cele mai importante probleme ale eticii marxiste pornind de la definiția obiectului eticii ca știință și ajungând până la expunerea principalelor probleme practice ale educării oamenilor muncii în spiritul moralei comuniste. Deși lucrarea constituie un manual adresat studenților, interesul ei este mult mai larg întrucât cele mai diferite categorii de cititori găsesc în paginile cărții un răspuns clar, științific, cu privire la cele mai de seamă probleme ale eticii în general, și ale moralei comuniste în special. Valoarea acestui studiu monografic constă tocmai în elaborarea sintetică, creatoare, la un înalt nivel științific, pe bazele filozofiei marxist-leniniste, a celor mai de seamă probleme teoretice și practice ale eticii.

După ce înfățișează, pe baza a numeroase exemple, lupta dintre materialism și idealism în dezvoltarea eticii, autorul subliniază pe larg însemnătatea filozofiei marxiste, a concepției materialiste a științei, ca bază a teoriei științifice a moralei, definește obiectul eticii marxist-leniniste și metodele cercetării în cadrul acesteia și analizează raporturile dintre etica marxist-leninistă și celelalte științe. Definiția esenței moralei este întregită în capitolele următoare: în cel de-al 2-lea („Tipurile istorice ale moralei”) prin urmărirea evoluției moralei de-a lungul tuturor o-rindurilor sociale, în cel de-al 3-lea capitol („Morala și celelalte elemente ale suprastructurii sociale”) prin relieftarea raporturilor dintre morală și politică, drept, artă, știință și religie. Merită subliniat faptul că în analiza acestor probleme, ca și în general, și ale moralei comuniste

autorul elucidează de pe pozițiile marxism-leninismului o serie de probleme care pînă în prezent au fost cercetate în mai mică măsură, cum ar fi, de pildă: legile progresului moral, unitatea dintre scopurile morale și mijloacele realizării lor.

Capitolele următoare sînt consacrate în mod deosebit analizei problemelor moralei comuniste. Foarte interesantă este tratarea problemei critice.

Conținutul multilateral al principiilor cuprinse în acest cod este grupat în volum în jurul problemelor referitoare la cele mai importante relații morale caracteristice societății socialiste.

Lucrarea, în încheiere, are un capitol ce se referă la unele probleme ale educării oamenilor muncii în spiritul moralei comuniste, printre care rolul partidului comunist în educarea maselor, rolul educativ al colectivului și individului, rolul opiniei publice ca factor educativ și altele.

Autorul a evitat expunerea abstractă. Caracterul concret al analizei se manifestă în aceea că autorul dezvoltă cu pricepere particularitățile morale, ale cerințelor morale la diferite popoare și clase, în diferite condiții istorice. Caracterul concret al expunerii se datorește, între altele, și folosirii izvoarelor istorice și etnografice. Autorul apelează frecvent la literatura beletristică, ceea ce imprimă stilului cărții vioiciune și plasticitate.

Cititori activi ai bibliotecii volante

In cadrul secției scolare a Uzinei „Electropulere” din Craiova, la atelierul de ajustaj a luat ființă o bibliotecă volantă. Era o veche doză a tinerilor muncitori care lucrează aici. Biblioteca a început să funcționeze pe la sfîrșitul anului trecut, sub îndrumarea directă a tînărului rectificator Dinu Vasile, care e un pasionat cititor. Fișele lui de cititor de la bibliotecă conțin la uzinei ne pot dovedi cu prisosință acest lucru.

La început, biblioteca număra doar câteva zeci de volume. Dinu Vasile, însă, a reușit să procure peste 100 cărți literare și tot atîtea cărți tehnice. Zi de zi, în pauză și după orele de program, Dinu Vasile are biblioteca deschisă, ducînd o muncă susținută de atragere a fiecărui muncitor spre bibliotecă. Totodată, el se preocupă de procurarea ultimelor noutăți aparute în Editura tehnică, foarte mult solicitate de muncitori.

G. NEMES
Irezo

Un grup de elevi de la Școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu” din Capitală, în vizită la Muzeul Antipa

Foto: AGERPRES

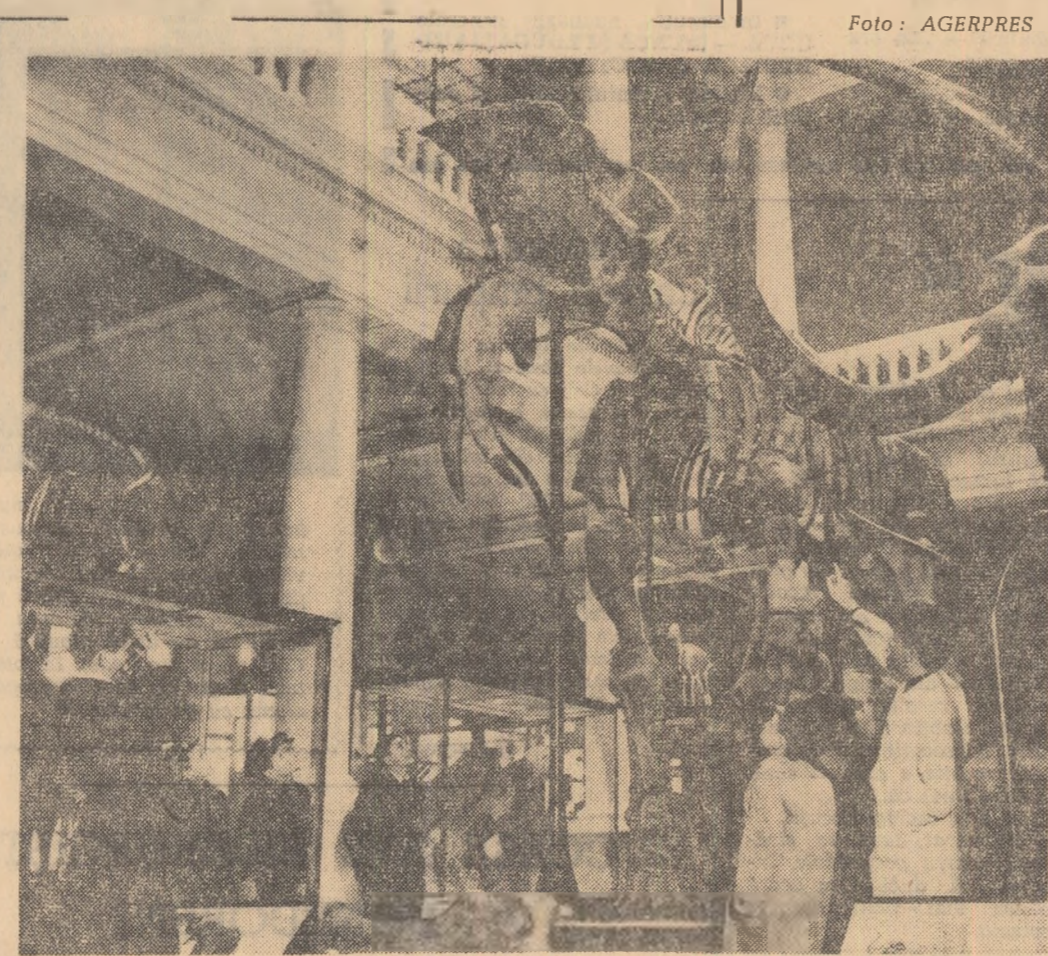
F. MIRON

NOTE DE LECTOR

toriei, ca bază a teoriei științifice a moralei, definește obiectul eticii marxist-leniniste și metodele cercetării în cadrul acesteia și analizează raporturile dintre etica marxist-leninistă și celelalte științe. Definiția esenței moralei este întregită în capitolele următoare: în cel de-al 2-lea („Tipurile istorice ale moralei”) prin urmărirea evoluției moralei de-a lungul tuturor o-rindurilor sociale, în cel de-al 3-lea capitol („Morala și celelalte elemente ale suprastructurii sociale”) prin relieftarea raporturilor dintre morală și politică, drept, artă, știință și religie. Merită subliniat faptul că în analiza acestor probleme, ca și în general, și ale moralei comuniste

riului moralei comuniste în lumina raportului dintre libertate și necesitate.

Conținutul principal al cărții este consacrat problemelor moralei comuniste tratate prin prizma analizei marxist-leniniste a practicii sociale sovietice în lumina documentelor Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. Capitolele despre morală comunistă tratează pe larg, despre „Codul moral al constructorilor comunismului” cuprins în Programul P.C.U.S.

Vești culturale

Pe scena concursului

Zilele acestea, pe scena noului cămin cultural Popești, raionul Rocoșani, s-a desfășurat faza intercomunală a celui de-al VII-lea concurs artistic al formațiilor de amatori. Concursul în care s-au prezentat formațiile căminelor culturale Bordești, Gugești și Popești a fost câștigat de echipa artistică a căminului cultural din Popești care a prezentat un reușit program de brigadă inspirat din viața colectivizărilor.

C. CONSTANTINESCU
corespondent voluntar

Echipa de teatru în turneu

Echipa de teatru a Institutului pedagogic de 3 ani din București are o bogată activitate. De curînd, tinerii amatori, sub îndrumarea actorului Gîrbea Cornel de la Teatrul Regional București, au prezentat pe scena Casei de cultură a tineretului din raionul 16 Februarie piesa „Nota zero la purtare”. Această piesă va fi jucată și la căminul cultural din comuna Buftea și la Casa de cultură a raionului V. I. Lenin. În planul de muncă al comisiei culturale a com-

siliului asociației studențești din Institutul pedagogic este prevăzută continuarea și în viitor a acestor acțiuni.

ION ȘTEFAN
M. UNGUREANU
studenți

POEZII DE LA CITITORI

TINEREȚE

O, timpul meu, tu soare strîns la piept,
Răstrînt în apa clară, sonoră, a ideii,
Intrînd cu prora-n largul izbinzii ce-o aștept
Cum intră-n primăvară, bolții de vise, teii —
Sărutul tău pe frunte — de fulger mi-l aprinz!
Superb ca o gîndire adîncă și fierbînt,
Să-mi pară orice vîrstă rotire de ogînzii,
Lumină azvîrlită continuu înainte,
Coloane noi în vreme săpînd și luminînd
Deopotrivă șehole și adîncimi de gînd,
Ca-n fiecare lucru viu de-a noastră mină
Iubirea investită întregă să rămîna —
Iubirea care arde și care dă putere
Și care deopotrivă se dă și se cere.

FLORIN COSTINESCU

ÎMPLINIRE

Eu mă smulg mai tînăr din fiecare clipă
s-o-nrunt pe cealaltă cu încă o aripă
și cresc un cer de stele aprig și lucid
umplînd în mine înc-un ochi de vid.

Cuteierat mereu de sete-acestui loc
mie-mi sint străine rotirile pe loc.
Astfel devin bărbatul solidă
cu polul meu terestru zvicnind
spre cer stelar.

VASILE POP

OȚELĂRIA

Văd unghiul viu din care-n larg pornesc
Tractoarele spre ogoare.
Din care se ridică vertical
Al sondei arbor năzînd spre soare.

Văd unghiul viu din care-n zori pornesc
Pichamere spre-adîncuri de cărbune.
Din care pleacă-nțîl meridiane
Al liniei de-naltă tensiune.

ION DRĂGĂNESCU

ȘANTIER NAVAL

Muncitorii parcă se joacă
cu metale, cu flăcări pură.
Fulgerător, umbra îmi pleacă
cu lumina unui aparat de sudură.

Dunărea se uîță la ei de departe,
cum umplu văzduhul imens de scînteie.
Parcă zidit din trunzi alăturate,
vasul se desprinde spre apă din ei.

HORIA GANE

Orașul fără noapte

La invitația ziarului nostru, compozitorul Mauriciu Vescan a petrecut cîva timp printre tinerii Hunedoarei. Inspirat de viața intensă care pulsează zi și noapte în această „Cetate de loc”, compozitorul a dăruit siderurgistilor acest cîntec.

Muzica: M. VESCAN

Versuri: A. I. ZĂINESCU

Noaptea,
Orașul meu tînăr, de necuprins.
Înaltă vîpăi din furnale și ceru-i aprins.

Luna,
Se-aprînde pe cerul larg și în vis,
Dar ceru-n lumină de aur deschis —
Nu e vis.

REFREN

E Hunedoara
Orașul fără noapte
Cu flăcări vii ce cresc mereu
Și luminează visul meu...
E Hunedoara
Orașul fără noapte

REFREN

Stele,
Înaltă lumină în calea mea
Dar alba sclipire pe care-o vedeți.
Nu e stea.

REFREN

Profiluri de tineri creatori:

Compozitorul Aurel Stroe

În toamna anului 1951, la Conservatorul „Ciprian Porumbescu” din București, s-a prezentat un tînăr, pe nume Aurel Stroe, cu o amplă partitură ce purta titlul: „Concert pentru orchestra de coarde”. Spre surprinderea tuturor, era o compoziție rare nu avea nimic comun cu obișnuitele lucrări de școală, ci, dimpotrivă, era un opus convingător, în care un meșteșug evoluat, stăpînit cu fermitate. Deși se puteau observa anumite influențe ale neoclasicismului contemporan, ele nu supărau, deoarece erau integrate organic în discursul muzical al întregului concert. Nu lipseau însă nici trăsăturile proprii, vigoarea, o asperitate expresivă, realizate atît prin interesante suprapuneri de acorduri (teme pregnante pătrunse de o expresie virilă, ritmuri capricioase), cit și printr-o orchestrație sugestivă, cu sonorități judicioase gradate.

Ca și în alte lucrări din aceea perioadă, dintre care amintim cu precădere Simfonia I, stilul lui Aurel Stroe se caracteriza prin sobrietate și

un accentuat simț al proporției.

Paralel cu această ramificație, ce tindea spre o complexitate excesivă a limbajului muzical, în lucrările lui Aurel Stroe își făcea apariția și o muzică mai cantabilă, derivată din frumusețea cîntecului

popular, cu o ritmică antrenantă. Era începutul unei evidente simplificări a discursului muzical și al cristalizării stilului său, în lucrări ca lied-urile concepute pe versuri de Mihail Eminescu și Tudor Arghezi, „Trio”, pentru instrumente de suflat, culminînd în Sonata pentru pian, terminată în anul 1955. Aceasta din urmă, o lucrare de maturitate, se distinge printr-o atmosferă contemplativă, străbătută de teme de o rară fru-

museje melodică, cu un lirism reținut, dar luminos.

Multe din lucrările lui Aurel Stroe sînt profund inspirate din contemporaneitate: cantata chipul păcii pe versurile de Paul Eduard, „Momentum” un poem pentru orchestra de cameră și cor bărbătesc și nenumărate cîntece de masă. În aceste lucrări, tînărul compozitor ajunge să obțină mult dorita simplitate a discursului muzical, în care predomină elementul melodic, modal și o ritmică atrăgătoare, variată.

Prin forța ei artistică, muzica tînărului compozitor Aurel Stroe a devenit cunoscută nu numai în țară, ci și peste hotare. La Vargovia, la recentul Festival de muzică contemporană, Sonata pentru pian s-a bucurat de o caldă primire. În S.U.A. a fost recenziat în mod pozitiv Concertul pentru orchestră de coarde. Muzicienii de mare valoare ca Nadia Boulanger, Marcel Mihalovici, Ilja Hurnik, E. Mirzonov și mulți alții au manifestat un deosebit interes pentru lucrările tînărului compozitor român.

Aurel Stroe este un muzician multilateral, care s-a impus și în domeniul muzicologiei și al criticii muzicale, iar mai recent a devenit asistent la catedra de armonie a Conservatorului „Ciprian Porumbescu” din București, unde îndrumă cu competență și dăruire cea mai tînără generație de muzicieni ai țării noastre.

DORU POPOVICI

„La ora „H” și-un sfert... concert”

Pe scena Teatrului de stat „Al. Davila” din Pitești

Activitatea desfășurată în actuala stațiune de Teatrul de stat „Al. Davila” din Pitești ilustrează orientarea judicioasă a conducerii colectiviului (director Dinu Constantin) spre abordarea unui repertoriu alcătuit îndeosebi din lucrări originale, reflectînd realitatea construcției socialiste. Au văzut astfel luminile scenei, în interpretări meritorii, la care și-au adus o prețioasă contribuție regizorii fruntași, piesele „Febră” de Horiu Lovinescu (regia Virgil Sauerdoftanu), „Îndrăzneala” de Gh. Vlad (regia Horea Popescu), „Oameni și umbre” de St. Berciu (regia Radu Penzulescu). În pragul premierii se află de asemenea repetițiile cu comedia „O felie de lună” de Aurel Stroe, în direcția de scenă a actorului Ion Focea, precum și comedia satirică „Minciuna are picioare lungi” de Eduardo de Filippo.

O bogată activitate au înregistrat în ultima vreme și secțiile de estradă și păpuși ale aceluiași teatru, dar despre activitatea de specialitate a scris destul de puțin.

Asfel sînd lucrurile, în cele ce urmează ne-am propus să ne oprim asupra ultimului spectacol realizat în cadrul secției de estradă sub titlul „La ora „H” și-un sfert... concert”, înaintînd peste 200 de reprezentări la sîrbii sau în turneu. Evident, nu întotdeauna numărul spectacole-

lor confirmă și calitatea lor, dar, oricum fapt este că reprezentarea amintitului concert a izbucnit și stîrnească interesul. Aceasta ilustrează însă în primul rînd ideea prețurii și popularității de care genul estradoc se bucură în rîndul unor mase largi de spectatori, precum și necesitatea de a decurge de aici în mod direct ca în alcătuirea unor asemenea spectacole să se manifeste o tot mai înaltă exigență artistică.

Autorul spectacolului concert de care ne ocupăm, H. Negrin, care semnează și direcția de scenă, s-a străduit să realizeze de destul de bună succesivitate de momente vesle, satirice și muzicale, dar din păcate lipsită de un fir conducător menit să dea relief unității. Autorul a abordat astfel subiecte ogîndind realizări ale oamenilor muncii din oraș și regiunea Pitești, precum și diverse aspecte asupra cărora tirul satiric cu intenții prietenești și educative s-a exercitat pozitiv. Asemenea momente, în general izbitoare, sînt cele care alcătuiesc compoziția bine susținută de actorul Dragoș Mirson, apoi, numai în parte „Hui băieți”, „Adela” — un reușit caplet satiric (autorii Giși Niculescu și Titi Bulacu) interpretat cu humor de bună calitate de Marcel Stănescu,

Ene Marin, Mihai Kirijescu. La acestea pot fi adăugate momentele „Din cincocela festivalului”, un buchet de melodii de muzică ușoară alese cu spirit de discernămint.

Intenții pozitive pot fi întîlnite și în alte episoade, cum ar fi „Paiata” (frumos realizat actoricește de Lidia Crețu), dar al cărui text înecat în melodramaticism ieștin suferă și datorită unei totale lipsă de originalitate, „Lustragii”, axat pe o idee bună dar cu un text de un foarte slab nivel artistic.

De-a lungul spectacolului public în întîmpină cu satisfacție câteva bune momente muzicale de balet, susținute de soliști cu certe calități și care s-au bucurat de îndrumarea competentă a directorului Emanuel Elenescu și a maestrului Nuți Walter. S-au remarcat în acest sens, soliștii Virginia Bătrăneanu, Didin Constantin (interpretarea valșului), Leni Turcescu și Mihai Kirijescu.

Dar, dincolo de aceste aspecte pozitive reale, pe care publicul le apreciază cu promptitudine,

și în rîndul cărora pot fi înscrise scenografia luminoasă, semnată de Puța Ganea și străduința regiei de a asigura desfășurării concertului un ritm susținut, în spectacol și-au făcut loc unele slăbiciuni peste care nu se poate trece prea ușor cu vederea.

Ne vom referi, mai întîi, la câteva momente, chipurile satirice, a căror prezență se datore-

ază timpinarea textului acesta de-gradant vine și interpretarea, frișnă vulgaritatea, pe care i-o dau Giși Niculescu și Traian Ionescu. Interpretii amîntiți fac tot ce le stă în putință pentru a se cobori la nivelul cel mai jos al gustului îndoielnic. Este păcat că un asemenea moment a putut fi strecurat în spectacol, afectînd negativ desfășurarea lui.

Slabe, mediocre texte se află apoi la baza unor bucăți cum sînt „Vracii” sau momentul fotbalistic, de un haz îndoielnic.

Secția de estradă a teatrului de stat „Al. Davila” din Pitești dispune în prezent de un corp de balet destul de înzestrat, de numeroși interpreți cu calități reale. Cu toate acestea desfășurarea spectacolului vădește o insuficiență preocupare pentru ridicarea nivelului de măiestrie artistică al acestui ansamblu. Supără, de pildă, stingăcia cu care unii dintre interpreți se mișcă în scenă, lipsa unei frumoase tinute scenice, slăbiciunile destul de serioase în ceea ce privește dicția și, mai ales, înțelegerea greșită către obținerea unui succes ieștin. Asemenea accente, care vizează cabotinismul, izvoarele din tendința spre obținerea

unui succes ieștin, afectează interpretarea unor soliști ca Ion Pietraru, pe care îl pîndește și pericolul vulgarității în intonație, Olga Paulian, Cornelia Mihai, soliști alfel nu lipsiți de unele calități vocale, prea puțin valorificate însă.

Concluzia care se impune este aceea a unei serioase atenții pe care conducerea teatrului are datorită s-o acorde secției de estradă, pentru ca activitatea acestei unități să fie ridicată la nivelul artistic superior la care se prezintă spectacolele secției de dramă.

Sînt necesare unele măsuri și crearea unor condiții care să ducă la îmbunătățirea nivelului de pregătire ideologică și artistică al membrilor colectiviului de estradă, la primirea colectivului și la valorificarea prin educație de specialitate a talentelor reale.

O preocupare sporită se impune și în ceea ce privește exigența pe care teatrul trebuie s-o manifeste în activitatea de pregătire a viitoarelor spectacole de estradă. Sînt sarcini cărora Teatrul de stat din Pitești poate să le facă față cu succes, mînturire sînd pentru aceasta modul judicios și echilibrat în care activitatea acestei instituții s-a desfășurat ascendent în ultimii ani.

DINU SĂRARU

Repetiție la piesa „Intr-un ceas bun” de V. Rozov la Școala profesională de ucenici „Tractorul” din Brașov

SCRISORI

SOSITE

ÎN CADRUL CONCURSULUI

NOSTRU

Adevărat coleg

Sătleau în bancă, unul lângă celălalt. Dădeau o lucrare de control și locurile alergau pe hirtie cu repeziune. Numai Iana de alături, Victoria, se tot învira pe loc plină de... a scos cartea pe furis, încercând să copieze. Tirnoveanu Eugen s-a uitat la ea cu reproș.

— Pune-o la loc, i-a șoptit el. Se poate? — Fata a pus cartea la loc, dar s-a făcut ca facul.

— Halal coleg! i-a spus ea turioasă.

Și, citva timp, n-a mai vorbit cu el, întorcându-i spatele ori de câte ori treceau unul pe lângă celălalt. Ba chiar a început să spună elevului că învățându-l, Eugen, e un „coleg rău”, că nu-și sprijină prietenii. Eugen a căutat să lămurească lucrurile, să discute cu ea și — deși n-a fost ușor — să-i scoată din minte ideea aceea greșită. I-a explicat ce înțelege el prin adevărata colegialitate, prin adevărata prietenie.

— Atunci, dacă ești bun prieten, ajută-mă, să învățăm împreună... a răspuns Iana încântată.

— De acord. Pentru asta va trebui însă să ne organizăm timpul în așa fel încât cea mai mare parte să fie destinată prietenilor și nu altor ocupații... (Știa el că aceasta era principala explicație a faptului că uneori Victoria venea la școală cu lecțiile nepregătite).

Au început să învețe împreună, Victoria era mai atentă la ore, își nota tot ce spunea profesorul, repeta cu conștiință și nu lăsa teme neîncucite. Prietenii își controlau reciproc lucrările date de profesori și le scrie acasă, se ascultau, repetând lecțiile, se ajutau. Și iată că noile — pînă atunci destul de mici — ale elevei Victoria Onoței din clasa X-a E a Școlii medii din Buzău, au început să crească: 7 la fizică, 8 la istorie, și altele mai mari, iar cu colegul de bancă nu se mai purta ca înainte; a înțeles că așa trebuie să se poarte un adevărat prieten.

Din „coleg rău” Tirnoveanu Eugen a devenit azi pentru învățarea clasă un coleg adevărat, înțelegând în același timp că adevărată prietenie, s-a purtat el și față de alți tovarășii de-aici și, ajungându-i pe Sorin Minculescu, pe Elena Bărcău și pe alții să învețe cu sîrguință, cu pasiune.

FLORENTIN POPESCU elev

A

ș vrea să vă povestesc cite ceva despre tîndrul care tocmai le vorbește acum colectivităților adunați în sala cîmînului cultural despre planurile pe care le are gospodăria, despre creșterea avutului obște, despre măsurile concrete ce se cer luate acum în campania de primăvară.

„După cum știți — le spune el oamenilor — gospodăria noastră împlineste doi ani de existență. E tîndr. Dar într-un timp destul de scurt noi am făcut multe lucruri. Cele două grajduri pentru 200 de bovine, maternitatea pentru 50 de scroafe, saivauul pentru 500 de oi, puiernița, magazia de cereale, cele două păluri; producțiile realizate sînt tot atîtea dovezi ale muncii noastre harnice. Dar cite mai avem încă de făcut...”

Colectivitățile ascultă și în-cuviințează. Au încredere în tot ce spune, au încredere în chibzuința lui gospodărească

dovedită prin fapte în tot timpul de cînd a fost ales președinte...

În 1961, cînd a fost ales președinte, trebuia gospodăriei era foarte puț. Începuse și nu mergeau încă bine.

Chiar de a doua zi, de cînd a fost ales Tonică Manea, că așa-i cheamă, și-a început cu seriozitate munca. S-a dus în-

multe alte însemnări cu privire la reorganizarea brigăzilor, echipelor, cu privire la alte și alte lucruri. Toate trebuiau chibzuite și puse la punct.

La citeva zile, a stat de vorbă cu consiliul de conducere, cu brigadierii, cu șefii de echipă, cu mulți colectivități.

A început, apoi, să studieze

În acest timp, lucra intens la organizarea muncii. Fiecare membru al consiliului de conducere a primit sarcini concrete, a făcut reorganizarea brigăzilor și echipelor, s-au pus la punct treburile în sectorul zootehnic unde au fost aleși îngrijitorii permanenți dintre cei mai pricepuți colectivități. Se interesa în fiecare

Încet, încet, munca lui, munca întregului consiliu de conducere a început să aducă roade.

La sfîrșitul anului trecut, în sectorul zootehnic se aflau 196 de bovine din care 62 vaci cu lapte și 85 de juninci. În carnetul lui scria acum „1.800 de

liti de lapte pe cap de vacă jurajată”.

Producția de grîu la hectar — 2.800 kg, producția de porumb în brigada a II-a de cîmp — 4.878 kg boabe la hectar.

Pentru construcții s-au folosit materiale din resurse locale, economisindu-se din fonduri

UN TÎNĂR PREȘEDINTE

tii în sectorul zootehnic, a stat de vorbă cu brigadierul, cu îngrijitorii și și-a notat totul în carnet. „700 litri de lapte pe cap de vacă jurajată, îngrijitorii se schimbă între ei în fiecare zi, furajarea, îngrijirea vacilor necorespunzătoare”. Pînă seara, în carnetul președintelui au mai apărut

cu sîrguință, nopți în șir, principile de organizare a muncii și a activității economice în gospodăria colectivă. Se vedea în fata unei sarcini deosebit de importante pe care i-au încredințat-o sutele de colectivități. Și el voia să știe tot ce trebuia să știe ca să-și facă bine datoria.

zi de toate lucrurile, de la buna repartizare a atelajelor pe brigăzi, pînă la întocmirea corectă a rațiilor în hrana animalelor. Din zori pînă seara, era mereu în mijlocul colectivităților. Dădea îndrumări, controla, concepea alți și alte lucruri noi care să ajute muncii în gospodărie.

litri de lapte pe cap de vacă jurajată”.

Pentru construcții s-au folosit materiale din resurse locale, economisindu-se din fonduri

MIRON TIC corespondent

Și, citva timp, n-a mai vorbit cu el, întorcându-i spatele ori de câte ori treceau unul pe lângă celălalt. Ba chiar a început să spună elevului că învățându-l, Eugen, e un „coleg rău”, că nu-și sprijină prietenii. Eugen a căutat să lămurească lucrurile, să discute cu ea și — deși n-a fost ușor — să-i scoată din minte ideea aceea greșită. I-a explicat ce înțelege el prin adevărata colegialitate, prin adevărata prietenie.

DIN INDEMNUL CONȘTIINȚEI SOCIALISTE

Omul are nevoie de prietenie

Sînt șofer, străbat șoselele patriei. Azi sînt la Sibghet, mine poate la Baia Mare sau la Cluj, poimîine în comuna Remeș. Am ocazia să vorbesc cu mulți oameni, să cunosc fapte din munca și viața lor. Uite, în comuna Remeș, raionul Sibghet, l-am cunoscut pe Vasile Roman secretarul organizației de bază U.T.M. din brigada I zootehnică. Discutam cu el mersul pregătirii lucrărilor de primăvară și despre munca lor din sectorul zootehnic. A povestit multe lucruri. A arătat că în brigada I majoritatea sînt tineri, oameni de nădejde cu care faci treabă serioasă, nu glumă. Și mi-a povestit un fapt petrecut în sectorul zootehnic.

exemplarele frumoase crescute de ea.

„Într-o zi, Ana Rusneac a fost repartizată să lucreze cu această brigadă. Brigadierul i-a explicat sarcinile pe care le are în acest sector de muncă. Ana, la început a muncit

Supărat, brigadierul a spus „să n-o mai prindă” pe la grajd. Atunci s-a convocat și adunarea generală a utemiștilor pe brigada I. La sedință, ca invitați, au participat și ceilalți membri ai brigăzii.

— De ce nu respectați programa

omul are nevoie — ca de apă, ca de aer — de căldură, de prietenia tovarășilor. Și dacă el singur trebuie să-și caute prietenii, nu-i mai puțin adevărat că e datorită colectivului să-i întîmpine pe fiecare cu afecțiune tovarășească.

E datorită noastră, a fiecăruia să nu uităm de acest lucru.

— O vom ajuta pe Ana, vom fi prieteni cu ea, Nu-i destul să-i dai unui om doar sfaturi. El trebuie să simtă apropierea, grija noastră, căldura colectivului nostru. E bine că ne-am dat seama de asta... — au spus Maria Procopiuc, Maria Pasenciu, Ileana Bilaniuc, și celelalte fete.

De atunci a trecut puțină vreme. Comunistele, utemiștii au oferit Anei căldura prieteniei lor. Simțindu-se bine în colectiv, Ana Rusneac a devenit repede o tîndră de nădejde, bună muncitoare, harnică și disciplinată.

Bibliotecara

Nu de mult, în comuna Moșoștii a venit o nouă bibliotecară. E tîndră, așa că unii se întrebau ce va putea face ea într-un loc unde oamenii nu prea erau obișnuiți să frecventeze biblioteca. Numai că Florica Mihăilescu, tîndră despre care scriu, ne-a

afit. Și-at dat seama că dacă unii n-au descoperit încă drumul spre carte, apoi ea e dator să ducă cartea la oameni, chiar la ei acasă, sau la locurile de muncă. Și așa mulți alți tineri au devenit cititori.

Florica Mihăilescu nu se ocupă însă de atragerea spre lectură numai a tinerilor, ci și a celor foarte tineri ca și a vîrstnicilor.

minto o întîmplare cu un sătean, căruia noi toți îi zicem nea Marin.

Intr-o zi, Florica îl întîlnește pe drum:

— Nea Marine, de ce n-ai venit ieri la seara noastră de lectură? — Doar m-am promis... — Apoi, fată dragă, îți-am promis, dar m-am gândit că eu sînt om bătrîn. Am învățat fără căreșe sau porci și mă mulțumesc cu asta... Dar tîndra bibliotecară, nu și tu.

— Nea Marine, vin-o și mata, măcar o dată, să vezi cum e. Și dacă nu îți-o placez...

TEODORA CINCĂ corespondent voluntar

La loc de cinste

În secția tratament banc-probă de la Uzinele de tractoroare-Brașov mașinile de călîre prin curenții de

Intrebarea aceasta și-a pus-o Vasile în mod foarte firesc, în general el fiind un tîndr pasionat de rezolvarea problemelor de producție, căutînd mereu soluțiile cele mai bune. Din această conștiință a datoriei el s-a apucat de studiu.

Vă închipuiți oric de călîre atent, schițele și planșele pe care se întrezăreau din ce în ce mai exact proiectele, dispozitivele. După orele de lucru, cine trecea pe la biblioteca tehnică, îl găsea și pe Vasile Gliga. Sludua, consulta cărți tehnice și reviste de specialitate. Uneori, după orele de lucru, mai intrîzia în atelier, își nota ceva în carnet, măsura distanțele și

unghiurile mașinilor, apoi iarăși la bibliotecă. Într-o zi, colectivul cabinetului tehnic se întruneste să discute o propunere de inovație. Autorul ei era candidatul de partid, electricianul Vasile Gliga. Inovația a fost acceptată și aplicată. În locul inductoarelor, pe fiecare mașină a fost instalat cite un releu minimal de presiune. Cîrînd, pentru o economie și mai mare, Vasile Gliga a inventat din nou asupra inovației sale, reducînd numărul releelor, la unul singur, centralizat într-un singur loc în conducta principală de alimentare a mașinilor. În acest fel, a crescut productivitatea muncii din acest sector realizîndu-se totodată mari economii. S-a redus în același timp și suma cheltuielilor pentru schimbarea inductoarelor.

Portretul lui Vasile Gliga a apărut la loc de cinste, la panoul inovatorilor. Și noi, muncitorii tineri, de-o vîrstă sau mai mici decît el, îl purtăm respect și învîtăm din exemplul lui.

ALEXANDRU HANDREA mecanic

AȘA SÎNT TOVARĂȘII MEI...

În cele ce urmează nu dau numele tuturor tovarășilor, din considerenți, dar dacă erau alții în locul lor, se comportau cel puțin la fel.

De asemenea, cred că nu-i important unde s-au petrecut lucrurile, întrucît întîmplările asemănătoare s-ar fi putut petrece și în alte domenii de activitate, oriunde în țară.

În să precizez doar timpul; anul 1963, luna ianuarie.

Dimineața a nins bogat. Viscolul necruțător a purtat valuri de zăpadă încoace și încolo, învîrtindu-le săpraznic peste drumuri și șosele. Dru-meții s-au retras sub acoperșii. Cel pregătuit de drum și-au amînat plecarea. Către seară, peste zăburatul acela infiorător s-a așternut și fri-pul, care devenea tot mai pă-trunzător: minus cinci, minus zece, cincisprezece, douăzeci, treizeci de grade.

A urmat apoi noaptea aceea cînd telefonul m-a trezit cu sunetul lui insistent. După cele spuse de centralist, m-am dus seara să undeva pe conductă s-a format un dop de gheață care a obturat trecerea gazelor combustibile, cî în conductă sînt rezerve pentru cel mult zece ore. Trebuia să intervin imediat, dar mașina ne-a rămas înzăpezită dincolo de Pecora, în timpul viscolului. Ca să nu se întreprindă producția marilor combinate, aveam nevoie de aju-

tor. Să încercăm o intervenție numai cu propriile noastre forțe era, ca sorți de izbîndă, o utopie.

Somnul și liniștea inginerului Vieru, șeful șantierului vecin, care nu avea nici o tan-gență cu asemenea probleme, au fost sacrificate la ora unu și un sfert.

Șantierul pe care-l conducea avea mai multe, dar pe asemenea ger pornirea lor era o problemă. La o jumătate de ceas după aceea, se auzea motorul unui Gaz-51. Echipa de întreținere, formată din patru muncitori, era adunată. Ne-am îndreptat către drumul național.

Primul punct unde puteam controla și identifica dopul de gheață era traversarea de la Podul Văii, unde aveam priză de manometru montată. Acolo trebuia să ajungem în cel mai scurt timp, așa că am părăsit drumul național în plină viteză, îndreptîndu-ne către sud. Dar după cincizeci de metri am fost imobilizați de nămeți, fără posibilitatea să mai înaintăm sau să ne mai întoarcem. Fiecare clipă pierdută sporea amenințarea producției tuturor unităților înșirăte care vest, pe o distanță de 300 km.

Vedeam că fără remorcher nu avem sorți de izbîndă. Mă înțelesesem cu inginerul Vieru să-l trimită în ajutor imediat ce va fi pornit, împreună cu o echipă de deszăpezire. Ceusem, de asemenea, ajutor comitetului raional de partid. Pînă la Podul Văii mai erau

patru kilometri, care mi se păreau fără sfîrșit. Mă gîndeam să trimit doi muncitori pe jos, dar teama de un eventual refuz mă îndemna să amîn traducerea gîndului în faptă. Din încurcătura în care mă vedeam intrat m-au scos muncitorii, care au propus o-celași lucru, fără nici un fel de ocolisuri. Dorința le-a fost să-meargă toți și le-am îm-plicit-o.

De la dispariția lor în noap-te a trecut un ceas de chinu-toare așteptare, pînă cînd remorcherul a călcat sub roți zăpada intactă de lîngă noi.

A început lupta pentru dis-tanță, pentru timp. Ne bucu-răm de fiecare metru parcurs. Diaconu, șoferul de pe remor-cher, făcea adevărate demon-stratii de conducere. Colosul în-cărcat cu șapte tone de nisip patina și sforăia a neputință din ce în ce mai des, și din ce în ce mai des lopețile îi dădeau ajutorul trebuincios ca să înainteze. Ca un minz sper-iat, pe urmele lui, rula Gazul.

La ora cinci și treizeci de minute am ajuns la conductă. Muncitorii controlaseră presi-unea. După de gheață era pe conductă undeva mai sus. Am fost chemat la telefonul de campanie, cînd la linia telefo-nică a întreprinderii noastre. M-am rezemat de un stîlp și am văzut receptorul la ureche. În acel moment am avut im-presia că tot izolatorii de pe stîlp s-au transformat în ochi și urechi și că zeci de sunete au rămas de ieri pe linie ca

niste ecouri tîrziu ce se supra-pun și se îngîna.

Eram chemați: Alo, linia! Alo, linia!

Am răspuns. Voci necunos-cute îmi dădeau sfaturi, mă încurajau, mă întrebau. Îmi vorbeau așa de cald toate, în-cît m-am emoționat. Un tovarăș mi-a trimis un mic discurs. N-am să-l uit niciodată.

„Caută, tovarășe, să îți ridi-cat moralul muncitorilor. Sar-cina ce vă stă în față e foarte grea. Trebuie rezolvată la timp și, rezolvarea ei depin-de în primul rînd de voi”. A aceași voce m-a anunțat că în ajutorul nostru a plecat un pluton de soldați. Apoi, am primit dispoziție să plecăm către Pinteni.

Drumul de la Podul Văii la Pinteni merge mai mult lîngă de deal. Pe aceste porțiuni nu era înzăpezit. În mersul „ro-tund” al motorului, mă gîndeam:

„Vieru, șeful unui șantier de construcții, inginer tîndr, Nu avuți nevoie de cuvinte mari, de insistențe, de rugă-mînti. A înțeles totul din două vorbe și a acționat.”

Dar pe acești oameni ce-i îndeamnă să înfrunte frigul necruțător? Ce-i ține trezi pe ce se ne urmează aplecați peste hărți, aruncîndu-și din ce în ce mai des ochii la ceas?

Se tem de ceva? Se simte vreunul oșincos? Cine are motive de grijă egoiste? Natura s-a jucat de-a omătul, de-a dopurile de gheață. O-menirea nu are, deocamdată,

urialele radiatoare solare, care să învingă iarna, gerul acesta de minus treizeci de grade.

Atunci care este izvorul puterii lor, al emoțiilor lor, al nerăbdării?

Cred că e unul singur: conștiința datoriei...

Se luminează de-a binelea. În dreapta noastră, la mai puțin de un kilometru era traversarea aeriană a conductei. Am hotărît să trimit doi muncitori să verifice presiunea. Nu era exclus ca dopul să fie chiar acolo, sau să-l fi depășit, cu toate că punctul cel mai periculos era la intrarea în Pinteni.

Nu înaintasem nici cincizeci de metri, cînd cei doi muncitori ne făceau semne disperate. Ca la comandă, lopețile au fost aruncate, ne-am încărcat cu cele trebuincioase și am pornit spre traversarea în șir indian.

Zăpada era albă, groasă, ne-sfîrșită. Pe muchia dealului de peste rîu, cu o față palidă se înălța soarele. Era ora 8.45. Rezervele de gaze scăzuseră la limită. Telefonul, eram a-nunțați că au fost scoși din consum beneficiarii cu procese

tehnologice de mai mică im-portanță. Cu toate acestea însă, pentru marile combinate de la capul terminus al conductei, mai erau rezerve doar pentru cel mult trei ore.

Eram neliniștiți.

La traversarea conductei peste rîu trebuia să deschidem două robinete, din care unul situat pe malul celălalt. Se punea problema trecerii unei roți de manevră.

Peste gheață nu aveam cu-raj să trecem, întrucît s-ar fi putut să avem surprize. S-a ocolim podul de la Halp, dîra cel puțin cincisprezece. Chiar dacă deschiderea robinetului resta-bilea trecerea gazului, era prea tîrziu. Dar dacă ne înșelam în felul de a gîndi și dop-ul de gheață era în altă par-te? Nimic nu era imposibil. Cu orice pret trebuia să trecem peste traversarea aeriană.

A urmat cea mai îndrăz-neată acțiune, o adevărată dî-rutare de sine.

Ion Moguț și Vasile Cristea s-au dezbăcut de șube, ca să abă libertatea mișcărilor. După zece minute erau călî-rați deasupra apei, față în față. Cu spatele la malul celălalt, Moguț pipăia cu virful

bocanilor metalul rece, se re-trăgea puțin, apoi tira roata căreia Cristea îi ținea echili-brul.

Nădăjdulam că în cincispre-zece minute vor fi pe malul celălalt. Trecură douăzeci și nu ajunseseră.

Am fost chemat la telefon. Direcția generală indica să refuzăm — o metodă tehnică prin care se risipea o mare cantitate de gaz, la care se apelează în ultimul moment și nu întotdeauna dă rezultate.

Am cerut să mi se mai a-corde încă douăzeci de minute.

Pînă la malul celălalt mai era puțin, dar Moguț și Cristea înaintau din ce în ce mai încet, tot mai încet. Suse metri, cincisprezece. S-au oprit. Moguț s-a așezat pe conductă cu amîndouă picioarele deoparte, așa cum se așează pă-durencile în seile de lemn. Să se odihnească era cel mai pe-riculos lucru: îi pătrundea frigul, îi îngheța. Intre ei și apă erau 7-8 metri.

I-am amenințat, i-am rugat să arunce roata și să treacă. Mă priveau obosiți.

Au reluat trecerea ei, cul-me, robinetul se deschidea

greu. Nu-l puteau deschide numai ei amîndoi. Trebuia să mai treacă și alți tovarășii. Cine?

Intre timp au sosit soldații. Am explicat locotenentului comandant situația în două cuvinte, și opt soldați, cu ei în frunte, le-au trecut în ajutor.

Timpul ce mi-a fost acordat trecuse. Eram chemat la telefon, dar amîndoi. Dorăam să anuț un succes de care eram convins. Ochiți fîmî stă-teau pe manometrul de con-trol. Se făcuse manevră și presiunea nu scădea. Deci, n-am reușit să evităm urmă-rite. Cu pași îndurați am pornit către telefon. Mă sim-țeam umilit. Simțeam îndreptă-te asupra mea privirile triste ale tovarășilor. O linistă grea i-a cuprins pe toți, dar n-a durat mult; vocea lui Mo-guț s-a înălțat ca o explozie de bucurie, caldă și luminoasă: — Scude!

Intr-adevăr, presiunea scă-dea, mai puțin la început, a-poi mai puțin și tot mai mult. Zăpada ne reflecta raze de soare în ochi.

Circulația gazului se resta-bilise.

Am aprins un foc mare, cu risipă de lemne și motorină. Dacă i-ăș fi întrebăți atunci ce i-a determinat să acționeze cu atita dăruire de sine, atit de siguri și nelemniți de gerul năpraznic, poate că ar fi dat din umeri și nu mi-ar fi răs-puns.

Timp de o noapte și-o dimi-neată, pe un frig de minus treizeci de grade, am avut do-vida puternică a conștiinței lor adevărate, socialiste.

GHEORGHE MIC inginer

Studentii din anul IV, secția material-rolant a Facultății de mecanică de la Institutul politehnic din Timișoara, în laboratorul de locomotive. Foto: AGERPRES

INFORMAȚII

Desfășurarea procesului de învățământ în școlile medii, tehnice și profesionale din regiunea Suceava, în primele două trimestre ale anului școlar 1962-1963, a constituit obiectul unei constatări care a avut loc în cadrul comitetului regional de partid. La constituirea au participat directorii ai școlilor medii, tehnice și profesionale, secretarii ai organizațiilor de bază de partid și U.T.M. din școli, reprezentanții ai organizațiilor locale de partid și de stat.

La Iași a avut loc o constituire organizată de Comitetul regional pentru cultură și artă la care au luat parte directorii ai căminelor culturale și activiștii de la casele de cultură și comitetele raionale și orașenești pentru cultură și artă.

În timp de trei zile participanții au dezbătut probleme privind organizarea activității căminelor culturale în timpul verii, propaganda prin conferințe, activitatea culturală diferențiată la sate pentru vîrstnici, femei și tineret, unele aspecte privind munca cu filmul, activitatea cu cartea și presa la locul de muncă al colectiviștilor, alcătuirea repertoriilor formațiilor artistice de amatori.

Colectivul Teatrului de Stat „Victor Ion Popa”, din Birlad, s-a înnoțit recent din turneul întreprins în regiunile Iași, Bacău și Galați.

La Huși, Vaslui, Bacău, Roman, Piatra Neamț, Biceaz, Buhuși, Galați, Brăila și Teacui, actorii birliadeni au prezentat două piese din repertoriul lor permanent: „Steaua fără nume”, de Mihail Sebastian și „Logodnicul de profesie se însoară”, de dramaturgul ceh Oldřich Danek. La spectacole au asistat peste 8 000 de persoane.

Joi la amiază, la Casa Ziaristilor, a avut loc o constituire organizată de „Gazeta Finanțelor”, organ al Ministerului Finanțelor și al Băncii de Stat a R.P.R., cu prilejul împlinirii a 10 ani de apariție.

Au luat parte colaboratori, corespondenți voluntari, lucrătorii din instituțiile centrale ale sistemului financiar și de credit și din unitățile operative din Capitală.

Opera maghiară de stat din Cluj a prezentat joi seara un spectacol extraordinar cu opera „Don Carlos” la care și-a dat concursul Miroslav Ciangalovici, solist al Operei din Belgrad.

Filarmonica de stat „Banatul” a prezentat joi seara un concert simfonic extraordinar sub conducerea artistului emerit Mircea Popa. Programul a cuprins Concerto Grosso în re minor de Vivaldi și Simfonia „Surpriza” de Haydn.

Si-a dat concursul pianista franceză Magda Tagliaferro, care a interpretat Concertul pentru pian și orchestră în sol major de Ravel.

Plecarea unei delegații a U.A.S.R. la Paris

Joi a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Paris, delegația U.A.S.R. alcătuită din toți Vasile Vlad, membru al Consiliului U.A.S.R., secretar al U.I.S. și Marian Chirilă, membru al Consiliului U.A.S.R. care va participa la cea de-a V-a Intinire a organizațiilor studențești din Europa și la cel de-al 52-lea Congres al Uniunii Naționale a Studenților Francezi.

CU PRILEJUL SĂRBĂTORII NAȚIONALE A R. P. UNGARE

Recepție oferită de ambasadorul R. P. Ungare

Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. Ungare în R. P. Română, Jenő Kutli, a oferit joi seara o recepție în saloanele Casei Centrale Armatei, cu prilejul celei de-a XVIII-a aniversări a eliberării Ungariei.

La recepție au luat parte tovarășii Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Alexandru Drăghici, Leontin Sălijan, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, membri ai C.C. al P.M.R.,

Depuneri de coroane

Cu prilejul celei de-a XVIII-a aniversări a eliberării Ungariei, Jenő Kutli, ambasadorul R.P. Ungare în R.P. Română, însoțit de membrii ambasadiei, a depus joi dimineața o coroană de flori la Monumentul Eroilor Patriei.

În dimineața aceeași zile, ambasadorul R.P. Ungare a depus o coroană de flori la

Cuvîntarea ambasadorului R. P. Ungare la posturile noastre de radio și televiziune

Joi seara ambasadorul R. P. Ungare în R. P. Română Jenő Kutli a ținut o cuvîntare la posturile noastre de radio și televiziune cu prilejul celei de-a XVIII-a aniversări a eliberării Ungariei.

Conferință

Membrii gospodăriei agricole colective „Prietenia romino-ungară” din comuna Ostrov, regiunea Dobrogea, și numeroși mecanizatori din localitate au participat joi după-amiază la o însoțită adunare consacrată celei de-a 18-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist.

Despre acest eveniment a vorbit tovarășul Constantin Rizea, secretar al Comitetului rațional Adamclisi al P.M.R.

În încheiere a fost prezentat filmul ungar „Două reprize în iad”.

TRICOTAJE ȘI CONFECȚII NOI

Despre ceea ce este nou în industria confecțiilor și tricotațiilor ne vorbesc astăzi, la rubrica noastră, tovarășul inginer ION POPESCU, director general al Direcției de tricotație și confecții din Ministerul Industriei Ușoare:

„Noi considerăm ca o lege în dezvoltarea producției, aprecierile și dorințele cumpărătorilor. În semestrul I al anului acesta industria ușoară produce 1.300 modele de confecții și 1.144 modele de tricotații. Din acestea, peste 1.800 sunt modele care au intrat în unanime aprecieri din partea publicului la diferite expoziții. Sigur că la realizarea unor sortimente bogate se prevăd și modelele care nu au fost văzute de public. În activitatea de creație se valorifică experiența celor mai buni creatori de modele de la noi din țară.

O mare parte din produse se află deja spre vânzare; toate modelele prezente pentru semestrul I sunt contractate de comenzi și, pe măsură ce fabricile le produc, ele ajung în magazine. În sectorul tricotației, anul acesta au apărut tri-

ACTUALITATEA

win intertext

coturi din fire plepănate de bumbac, precum și tricouri imprimabile. În producția confecțiilor ne-am orientat spre folosirea mai largă a noilor materii prime ca PNA (poliimilit acrilic) cu lînă și PNA cu celuloză, precum și a tesăturilor care nu se mai contractă la spălare. Altele noi sunt blăniștile artificiale, ragașele impermeabile cu misădă de blană artificială, bluze de vînt din tesături de bumbac și lînă.

Pentru îmbunătățirea calității produselor, colectivele întreprinderilor din sectorul tricotației și confecțiilor nu trecu la o serie de perfecționări tehnologice, la pun-

rea în funcțiune a unor utilaje de înaltă tehnologie. De pildă, pentru îmbunătățirea gradului de alb al blăniștilor de bumbac, a fost introdus un sistem de albire cu apă oxigenată și agenți de albire optică, care dau o nuanță de alb-azuriu. Pentru tricouriile de lînă destinate cîmășilor bărbațești, se montează în prezent o mașină de pacăiere. E vorba de o instalație cu valuri de mare presiune care vor imprima tesăturii o serie de linii foarte apropiate — imperceptibile ochiului — și astfel unghiul de refracție a luminii va fi schimbat; tricoul nu va mai apărea lucios, supărător, ci mai puțin

vorbi și despre mașinile de tricotație îmbucătățite tehnologic. Astfel, biștele scumpele etc. vor cădea mai ușor pe corp. În prezent se elaborează o nouă tehnologie în croirea cîmășilor bărbațești.

Foarte important — și cred, îmbucător — pentru cumpărătorii, este faptul că începînd din acest semestrul am sporit producția unor articole mult solicitate în magazine. Astfel, față de 1962, producția de ciorapi și șosete din fire supraelastică va spori cu 30 la sută. O mai mare atenție dăm producției articolelor din lînă. A sporit producția cu 60 la sută a tricotelor din fire sintetice voluminoase; iar o vesie bună pentru cumpărătoare este aceea că producția de ciorapi fără dăugă a sporit cu 100 la sută.

La producția semestrului I s-a avut în vedere, în afară de sezonul Magazinele și-au cum bine aprovizionate cu tricotații și confecții de primăvară. Pentru vară și în special pentru lînă, creierii noștri au realizat circa 280 de noi modele de confecții. Aceste modele au fost oferite spre contractare organelor comerțului”.

„JURNALUL AGRICOL”

(Urmare din pag. 1)

cal. Soliștii de muzică populară ai căminului arată ce au învățat la repetițiile pe care le țin în mod obișnuit în cursul săptămînii. Apoi, jurnalul agricol se deschide la un capitol mai interesant pagini. Pe scenă — doi tineri. Cu cine seamănă ei după felul cum sînt îmbrăcați, și mai ales după vorbele pe care și le spun? Cititorii bibliotecii comunale și-au dat cei dintîi seama. Tînăra este Lența — soacra căruia îl Francisc Munteanu, iar el e Goldiș, soful ei, președintele colecției care a vrut să o înădă, să nu o lase la treabă. Pline de obidă sint cuvintele Lenței:

— Ți-am cerut eu să mă faci doamnă? De ce nu m-ai lăsat la muncă, afară, unde-s cei de-o seamă cu mine? Ți-o trebură slujnică? Nicăieri nu m-ai lăsat... Și acum îmi scoți ochii?

Fragmentul dramatizat din cartea „Lența” a produs o puternică impresie. De fapt nu a fost ales întâmplător tocmai

acest fragment. Printre colecțiștii mai sînt unii care seamănă lui Goldiș din carte, își țin nevestele acasă, în timp ce ele sînt dornice să muncească în gospodărie. Spectatoriștii i-au aplaudat din toată inima pe cei doi tineri interpreti ai personajelor din carte, dezaprobînd astfel atitudinea lui Goldiș, și a altora ca el. Doar tot în gospodăria lor tînără se face prin muncă. Acum abia încep muncile de primăvară, în toate sectoarele este nevoie de brate de muncă. Planul de producție privind recoltele bogate de pe cele 322 de ha de grâu sau de pe cele 520 ha care vor fi însemnate cu porumb se înfăptuiește prin participarea tuturor colecțiștilor, zi de zi, la lucru în gospodăria colectivă. Toți trebuie să fim prezenți la muncă în gospodărie — iată ce spuneau aplauzele spectatorilor după ce Lența de pe scenă a rostit cea din urmă replică.

Jurnalul a durat numai un ceas, dar cei care l-au urmărit au înnoțat multe lucruri. Organizația U.T.M. și conducerea căminului, ajutate de consiliul

de conducere al gospodăriei „1 Mai”, au planificat și țină asemenea jurnale agricole în fiecare săptămînă. Fiecare jurnal — va avea o problemă de bază în jurul căreia va fi înțocmit întregul număr. Cîteva din temele viitoarelor jurnale agricole: „Calitatea, criteriul de bază al lucrărilor agricole din campania agricolă de primăvară” — cu „pagini” despre munca mecanizatorilor, despre pregătirea seminței și efectuarea însemnărilor etc. Apoi alte jurnale pe tema „Plantele tehnice aducătoare de mari venituri” sau „Porumbul, cultură de bază în gospodăria noastră” și altele. Jurnalul agricol va fi o tribună a experienței bune, înaintate din G.A.C. la care vor lua cuvînt inginerul agronom, președintele G.A.C., brigadierii, colecțiștii cu experiență, vîrstnici și tineri. Astfel de acțiuni pregătite operațiune sînt de mare folos colecțiștilor, care pot afla și pe această cale răspunsuri limpezi la problemele pe care le ridică muncile de primăvară.

HOTĂRÎRILE ADUNĂRII PRIND VIAȚĂ

Una din cerințele esențiale pentru ca o adunare generală să-și atingă scopul pe deplin, este organizarea imediată a îndeplinirii măsurilor stabilite. Vorbim la început de adunarea generală a utemiștilor din sectorul zootehnic al gospodăriei colective „Victoria socialismului” din comuna Girbovi. Măsurile stabilite în adunare și apreciate de conducerea G.A.C. urmăreau:

1) Intensificarea muncii tineretului pentru întreținerea pășunilor; 2) creșterea contribuției la dezvoltarea normală a tineretului bovin și ovin. În ceea ce privește prima problemă, s-au constituit mai multe brigăzi de muncă patrioțică care au început acțiunile de curățire a izlazului, de răspîndire a îngrășămintelor chimice în scopul măririi producției de iarbă etc. În privința celeilalte obiectiv, conducerea G.A.C. a acceptat ca un număr de utemiști, printre care și Ion Chioroi, Mihai Gh. Oprea, Nicolae Ranete, să se ocupe în special de tineretul ovin. Tinerii amintiți au acumulat, în anul care a trecut, o bună experiență în această privință. Cu ajutorul conducerii G.A.C., organizația U.T.M.

s-a îngrijit să le pună la dispoziție cărți de specialitate, a invitat medicul veterinar să le dea tinerilor explicații.

Și încă un exemplu. Propunerea făcută de utemiști la adunarea generală U.T.M. de la G.A.C. Grindu, hotărîrile adoptate au fost în bună parte realizate pînă acum. Cei aproape 200 de conducători de atelaje — așa cum s-a stabilit în adunarea generală — au fost adunați într-o sedință specială în care s-a discutat despre sarcinile lor concrete în campania de primăvară. Un număr însemnat de tineri au fost mobilizați la confecționarea unor grăpi din mărșăci. Alții au luat probe de pe loturile semănate cu grâu pentru a urmări și verifica puterea de creștere a grîului, avînd astfel posibilitatea să se ia din vreme măsuri de completare a eventualelor goluri. În adunarea generală s-a propus să se formeze echipe de tineri însemnat de mulți care au participat la pregătirea celor 28 de semănători cu tracțiune animală, a celor 16 tăvăluge și 18 boroane etc.

Se înțelege din exemplele date că măsurile stabilite de adunarea generală au putut fi îndeplinite și altele sînt în curs de îndeplinire numai datorită faptului că la realizarea lor au fost antrenate toți tinerii colecțiștii.

Rîndurile de față prezintă o experiență în general bună care poate fi folosită și de alții. Sîntem convinși că o experiență cel puțin la fel de valoroasă există în multe organizații de bază U.T.M.

PETRU ISPAS

UZINELE MECANICE TR. SEVERIN VIND

din stoc supranormativ FĂRĂ REPARTIȚIE, oricărui unități din sectorul de stat sau cooperatist pe bază de comenzi ferme, cu livrarea imediată, următoarele materiale:

- CAPETE DE PROFILE (otel cornier, profil I și U) în lungimi de la 0,5—3 m
- RESTURI DE TABLĂ de 2 pină la 7 mm grosime, dimensiuni de la 200/300 mm pînă la 400/1000 mm
- CABLURI ELECTRICE de 1x2,5 mmp; 1x4 mmp; 3x1,5 mmp; 8x1 mmp

Comenzile se adresează direct UZINELOR MECANICE TR. SEVERIN serviciul de aprovizionare. Pentru relații suplimentare telefon 2.2.8 și 6.8 Oficiul Tr. Severin.

In curînd pe ecrane LANTERNA CU AMINTIRI

O producție a studioului cinematografic „Al. Sahia”

Scenariul și regia: Jean Georgescu
Filmări noi: Willy Goldgraber
Comentariul: Titus Mesaroș și Jean Georgescu
Aranjament muzical: Constantin Bobescu, Theodor Mitache

O antologie a filmului românesc care ne prilejuește revizuirea marilor actori: Constantin Notara, Maria Ciucureanu, Romald Bulfincksi, Constantin Tănase, Tony Bulandra și G. Timică.

În completare filmul: MĂRTURISIRILE UNEI MESE DE RESTAURANT

O producție a studioului cinematografic „Alex. Sahia”
Scenariul și regia: Virgil Calotescu
Imaginea: Paul Holban
Muzica: Richard Bartzler

DISCUȚIILE

...Sînt de obicei partea cea mai interesantă, cea mai antrenantă a unei adunări generale. Cu acest prilej se confruntă păreri, se iau atitudini, se analizează și se fac propu-

Să ne reamintim acum despre adunarea generală pregătită atât de interesant de comitetul organizației de bază U.T.M. din G.A.C. „Flacăra”, comuna Merii-Petchi. Referatul, bogat în exemple și fapte de viață, a fost citit de Ion Lazăr, secretarul comitetului organizației de bază U.T.M.

